

Dr. R. Le Huche: „*Inlays et Onlays*” (*Bridges sur dents vivantes*). Uitg. Julien Prélat; Paris, 1951.

Onder bovenstaande titel en ondertitel werd door Dr. Le Huche — Professeur-adjoint à l'Institut de Stomatologie de la Faculté de Médecine de Paris — een betrekkelijk beknopt (233 blz.), op de praktijk afgestemd en van een voorwoord van Dr. Henry Chapput voorzien, boek uitgegeven.

Als doel van zijn werk geeft de schrijver aan, een leidraad te willen geven temidden van de verschillende hedendaagse opvattingen en methoden tot vervaardiging van inlays, onlays, en vast brugwerk op levende tanden en kiezen.

Hoewel het boek niet alle tegenwoordig toegepaste methoden van preparatie, afdruk nemen en ontwerpen van vaste tandvervanging vermeldt, is de schrijver m.i. toch in zijn opzet geslaagd en zet ons als geheel, een verantwoord, overzichtelijk en door vele goede tekeningen verduidelijkt beeld voor, van de heden ten dage door de praktijkervaring als betrouwbaar bevonden methoden.

In het eerste gedeelte worden de voor- en nadelen der verschillende inlayvormen en de algemene principes der caviteits-preparatie besproken.

Het is origineel, dat de schrijver, bij het ontwikkelen der criteria voor de verschillende gevallen, waaraan de praeparatie en de inlay moeten voldoen, in verband met soliditeit, retentie, en aesthetiek, uitgaat van de gevaren, die de constructie bedreigen, of de factoren, die de waarde ervan verkleinen.

Hoewel Black's indeling nog steeds van groote waarde geacht wordt, deelt schrijver de caviteiten om praktische redenen in, naar de moeilijkheid van praeparatie en afdruckenemen.

De morphologische beschouwingen der verschillende elementen, in verband met de waarde der diverse praeparaties, zijn logisch en instructief.

Caviteits-praeparaties volgens Knapp, Gillett, Leof, Tinker, Boisson, etc., worden besproken en vergeleken.

Vervolgens worden de directe inlaytechniek, de klassieke indirecte bandafdruk-methode en de latere indirecte afdrukmethode met hydrocolloïden, in extenso — zij het dan ook niet geheel volledig — behandeld.

Naast de klassieke gietmethode (compensatie door thermische expansie), wordt de gecompliceerdere methode van Hollenback (compensatie door hygroscopische expansie) eveneens uitvoerig beschreven.

Een laatste hoofdstuk behandelt op duidelijke wijze, het ontwerpen en vervaardigen van brugwerk op levende elementen, terwijl een vrij uitgebreide literatuurlijst het werk besluit.

Typographisch voldoet het boek aan hoge eisen en de gebruikte papiersoort is uitstekend te noemen.

Hoewel er door de ruime voorziening in Nederland van Amerikaanse vakliteratuur op dit gebied misschien niet zulk een grote behoefte bestaat aan een Franse uitgave, meen ik toch, dat het beschreven werk een sympathieke en nuttige aanwinst voor onze boekenkast zal vormen. Van der Sterr.

Accepted Dental Remedies 1952. Council on Dental Therapeutics of the American Dental Association. 211 blz.

Telken jare verschijnt een nieuwe druk van deze tandheelkundige pharmacotherapeutische handleiding, thans voor de 17e maal in het licht gegeven. Een bij uitstek deskundige Commissie van de A.D.A., bijgestaan door een dubbel aantal specialisten in onderdelen der verwerkte materie, beoogt met deze uitgave het verzamelen en ter beschikking stellen van de nieuwste betrouwbare wetenschappelijke gegevens en klinische ervaringen om de tandarts van voorlichting

te dienen bij de keuze van te gebruiken medicamenten en voor te schrijven geneesmiddelen. Dat bij veel nieuwe of slechts kort in toepassing zijnde middelen het oordeel aan herziening onderhevig is spreekt welhaast vanzelf en zo legt ook deze nieuwste druk bij vergelijking met zijn voorganger(s) er op verscheidene plaatsen getuigenis van af.

Naast een meer of minder uitvoerige beschouwing over de afzonderlijke ver- tegenwoordigers van elke bepaalde pharmacologische groep treft men veelal een algemene, samenvattende karakteristiek van de laatste aan, waaraan de meest recente ervaringen ten grondslag liggen. Uit dien hoofde alleen al kan deze jaarlijksche publicatie van erkende geneesmiddelen ter bestudering en voor incidentele raadpleging ten zeerste worden aanbevolen. Een meer gezag- hebbende bron op het gebied der tandheelkundige therapeutica staat niet ter beschikking.

P. H. B u i s m a n

Prof. Dr. Wolfgang Rosenthal: *Spezielle Zahn-, Mund- und Kieferchirurgie*. Uitg. Joh. Ambr., Barth, Leipzig, 363 p.; 610 afb. D.M. 25.70, geb. D.M. 28.50.

Zoals de auteur zelf in het voorwoord zegt, was de bedoeling van dit boek het hiaat te vullen, dat ontstaan is door de vernietiging van de Duitse vakliteratuur. Hij bedoelt zijn boek als complement op het boek van Prof. A x h a u s e n : *Die allgemeine Mund-Kieferchirurgie*.

Zijn boek is verdeeld in drie delen. In het eerste deel behandelt hij de mis- vormingen en deformiteiten van het aangezicht en de kaak. Nadat de embryolo- gie uitvoerig besproken wordt behandelt hij de geschiedenis en de verschillende vormen van de hazenlip en verhemelte-spleten. Als minimum leeftijd voor een operatie aan de hazenlip raadt hij 2 maanden aan en 4 maanden voor een ope- ratie van een verhemelspleet. Als de operatie later gebeurt vindt hij spraakonder- richt noodzakelijk: „Eine Gaumenplastik ohne sprachlichen Erfolg ist nutzlos.”

Bij behandeling van kaakdeformiteiten zoals bij pro genie en microgenie geeft hij verschillende methoden aan. Hij waarschuwt echter om na operatief ingrijpen de orthodontische behandeling niet te vergeten.

In het tweede deel beschrijft Dr. Rosenthal de ontstekingen en de be- handeling hiervan. Volgens mij worden de bacteriologie en de klinische vormen zeer uitgebreid behandeld en horen zij meer thuis in een boek over de algemene kaakchirurgie.

De extractieleer en de eventuele complicaties beschrijft hij zeer goed en duide- lijk; bij de chronische ontstekingen de behandeling van luetische verhemelte perforaties.

In het derde deel worden de tumoren en de behandeling hiervan besproken. Na de path. anat. indeling vindt hij de vroegtijdige ontdekking van de tumoren het belangrijkste. Als therapie beitel, electro-cauter en bestraling.

Bij een kaakresectie vindt hij het voordelig om de carotes ext. een paar dagen voor de operatie af te binden. Verder brengt hij nog de behandeling met Ultra- schall ter sprake. Volgens zeggen zouden hoge temperaturen zelfs bij maligne tumoren goede uitwerking hebben. Andere auteurs waarschuwen tegen de be- handeling met Ultraschall, omdat het infiltratieve groei en mitose zou ver- snellen.

Weliswaar heeft het boek van Prof. Rosenthal voor de praktizerende tandarts weinig praktische waarde in de alledaagse praktijk. Voor diegenen echter die zich voor chirurgie interesseren kan ik dit boek met mooie illustraties en duidelijke beschrijvingen aanbevelen.

B a r s o n y.